

Գիրություն

ՀՀ Գիտությունների ազգային ակադեմիայի թերթ

Հրատարակում է 1993 թ. փետրվարից

«ԳԱՍՏ ՏԱՐԵԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԸ»

2014 թվականի ապրիլի 22-ին և 23-ին տեղի ունեցավ ՀՀ ԳԱԱ տարեկան ընդհանուր ժողովը:

Ժողովը մեկնարկեց ապրիլի 22-ին ակադեմիայի գիտական բաժանմունքներում, ուր ժողովականների ակտիվ մասնակցությամբ տեղի ունեցան շահագրգիռ քննարկումներ, արվեցին օգտակար առաջարկություններ, լսվեցին նաև հետաքրքիր ու բովանդակալից գիտական գեկուցումներ:

Ապրիլի 23-ին ակադեմիայի նիստերի դահլիճում կայացավ տարեկան ընդհանուր ժողովը: Ժողովին մասնակցում էին ՀՀ նախագահ Սերժ Սարգսյանը, Արարատյան հայրապետական թեմի առաջնորդական փոխանորդ գերազնորի տեր Նավասարդ արքապիսկոպոս Կճոյանը, նախարարներ, Ազգային ժողովի պատգամավորներ, բուհերի ռեկտորներ, այլ գերատեսչությունների ղեկավարներ, ԳԱԱ արտասահմանյան անդամներ:

Բացելով ժողովը՝ ՀՀ ԳԱԱ նախագահ, ակադեմիկոս Ռադիկ Մարտիրոսյանը խնդրեց մեկ րոպե լուսությամբ հարգել հաշվետու ժամանակաշրջանում կյանքից հեռացած ԳԱԱ ակադեմիկոսների և ԳԱԱ թղթակից անդամների հիշատակը:

Արքապիսկոպոս Նավասարդ Կճոյանը Տերունական աղոթքով ողջունեց ժողովի մասնակիցներին և նրանց փոխանցեց Ամենայն հայոց կարողիկոս Գարեգին Երկրորդի ջերմ ողջուները, հայրապետական օրինությունն ու բարեմաթեանքները:

Այնուհետև ՀՀԳԱԱ 2013 թվականի գործունեության հիմնական արդյունքների մասին հաշվետու գեկուցումով հանդես եկավ՝ ՀՀ ԳԱԱ նախագահ, ակադեմիկոս Ռադիկ Մարտիրոսյանը:

ՀՀ ԳԱԱ 2013 թվականի գիտակազմակերպական

գործունեության մասին գեկուցեց՝ ՀՀ ԳԱԱ ակադեմիկոսարտուղար, ՀՀ ԳԱԱ թղթակից անդամ Յարանտ Մաքուսյանը:

Զեկուցումներից հետո ելույթ ունեցան ՀՀ ԳԱԱ թղթակից անդամ Ռուբեն Սաֆրաստյանը, ՀՀ ԳԱԱ ակադեմիկոսներ Ռուբեն Զերայանը, Սերգեյ Մովսիսյանը, ՀՀ ԳԱԱ ինֆորմատիկայի և ավտոմատացման պրոլեմների ինստիտուտի տնօրեն Վաղարշիկ Սահակյանը, ՀՀ ԳԱԱ էկոլոգանոռս Ֆերային հետազոտությունների կենտրոնի տնօրեն Արմեն Սաղաթեյանը, ՀՀ ԳԱԱ երի-

տասարդ գիտնականների խորհրդի նախագահ Գևորգ Վարդանյանը, ՀՀ ԳԱԱ երկրաբանության ինստիտուտի լաբորատորիայի վարիչ Ղազար Գալոյանը: ՀՀ ԳԱԱ պատմության ինստիտուտի տնօրեն, ՀՀ ԳԱԱ թղթակից անդամ Աշոտ Մելքոնյանը ՀՀ նախագահ Սերժ Սարգսյանին նվիրեց պատմաբան Ա. Սարությանի վերջերս լուս տեսած «Հայոց ցեղասպանության հետևանքների հայրահարման հիմնախնդիրն ու պատմաիրավական հիմնավորումները» արժեքավոր աշխատությունը:

«ԳԱՍՏ նախագահ, ակադեմիկոս Ռադիկ Մարտիրոսյանի հաշվետու կեկուցումը»

ՀՀ ԳԱԱ հարգելի անդամներ, մեծարգո հյուրեր:

Հարգելի ներկաներ, 2013 թվականի հոկտեմբերի 15-16-ին մեր երկրի գիտական համրությունը մեծ շուշով նշեց Հայաստանի Հանրապետության գիտությունների ազգային ակադեմիայի հիմնադրման 70-ամյա հորեւյանը: Հիշարժան այդ միջոցառումը պատշաճ ու բարձր մակարդակով անցկացնելու համար կազմվեց պետական հանձնաժողով հանրապետության նախագահ Սերժ Սարգսյանին նախագահությամբ: Նախագահի՝ հանձնաժողովն անձանդ դեկավարելը, հորեւյանական միջոցառումներին մասնակցությունը և գիտության մի շարք նվիրակների պետական բարձր պարգևներով պարգևատրելը մեկ անգամ և կարուրեց գիտությունների ակադեմիայի դերակատարությունը Հայաստանի գիտական համակարգում: Շատ երկրների ակադեմիաների բարի նախանձով էին խոսում երկրի ղեկավարի՝ ակադեմիայի հանդեպ ցուցաբերվող ուշադրության մասին: Թույլ տվեք արված անենի ինչի համար խորին երախտագիտություն հայտնել մեծարգո նախագահին:

Իրավամբ, 2013 թվականը հորեւյանական էր գիտական մեր համրության համար, և ակադեմիայի կառուցներուն նպատակալաց աշխատանքը է իրականացվել այն արժանավայրը նշելու համար:

Հորեւյանական տարվա միջոցառումները, գիտության տարրեր ոլորտներուն կազմակերպված գիտաժողովները, միջազգային համագործակցության պայմանագրերով իրականացված աշխատանքները համահավաք մերկայացրեցին անցած 70 տարիների ընթացքում ԳԱԱ-ի գիտական նվաճումները: Որպես գիտական կենտ-

րունների և ինստիտուտների հիմնարար բնույթի գիտական ձեռքբերումների ամփոփում ակադեմիայի նախագահության շենքում կազմակերպվեց հասուլ ցուցահանդես, որտեղ ներկայացված արդյունքներից շատերը լիարժեքորեն կարող են կիրառվել երկրի տնտեսության տարրեր ծյուղերում:

2013 թվականին համակարգի գիտական ստորաբաժնումներում շարունակվել են հիմնարար և կիրառական բնույթի գիտական մշակումները, պահպանվել է բարձր մակարդակի գիտական արդյունքների ստացման ավանդույթը: Դրա վկայությունն են արտերկրում տպագրված աշխատանքները՝ արտասահմանյան հեղինակավոր գիտական պարերականներուն հրատարակված 773 հոդված, 19 մենագրություն, ինչպես նաև միջազգային 75 ծրագրով կատարված աշխատանքներ:

Ֆիզիկամաթեմատիկական գիտությունների բնագավառ

Պիեզոէլեկտրիկ նյութից գլանային պանելի երկրաչափական ոչ օժային հարկադրույթական տատանումների ուսումնասիրությունը ցույց է տվել, որ ոչ օժայնությունը կարող է հանգեցնել պարամետրական տատանումների առաջացնամը, եթե արտաքին ազդեցության հաճախականությունն էապես տարրեր է սեփական տատանման համար:

Առաջին անգամ ճառագայթման տեղափոխման տեսության մեջ մտցվել է սկզբունքորեն նոր՝ խնդիրների նկարագրման նախագրությունը օգետական առաջարկությունը՝ իրավական գործադրությունը կատարելու համար:

Սական խնդիրների լուծման հարցում: Կառուցվել է միանգանայն նոր տեսություն, որը հնարավորություն է ընձեռում տեսականորեն մեկնարանել տիեզերական տարրեր բարդ երևույթների հետ կապված դիտողական տվյալները:

Առաջարկվել է նանոլարային արեգակնային տարրի կառուցվածքը, որում լույսի տարածման և անհավասարակի լիցքակիրների բաժանման ուղղություններն իրար փոխուղղահայաց են, ինչը հնարավորություն է տալիս ապահովել լույսի լրիվ կլանումը և առանց ռեկոնֆինացիոն կորուստների լիցքակիրների հավաքումն ու բաժանմանը շառավային բ-ն անցումների օգնությամբ:

Զիմիական գիտությունների բնագավառ

Բացահայտվել է կարևոր կենսաբանական հակաօքսիդի ասկարբինաթթվի հակառադիկալային ազյեցության քիմիական նեխանիզմը Լյուիսի հիմքի առկայությանը:

Ի հայտ են բերվել ազոտի օքսիդի կորալտ-պրոֆի-րիների թթվածնային կոնալեքսներով օքսիդացման արգասիրները, որոնք կարևոր են օգագումիզի կենսունակության համար:

Մշակվել են լանթանորատային օքսիֆտորիդային ապակիների սինթեզի և բյութեղացման երկաստիճանային շերմանաշակման տեխնոլոգիական պայմանները և դրանց իմբռեզզ սինթեզվել են ֆազային անցման ցածր ջերմաստիճանում պապակերպության նյութեր:

ՀՀ ԳԱԱ ԱՐՏԱՍԱՀՍԱՆՅԱՆ ԱՆԴԱՄՆԵՐԻ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆ

Պատմական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր, ՀՀ ԳԱԱ արտասահմանյան անդամ Պողոս Լևոն Զեքիյանը ծնվել է 1943թ. հոկտեմբերի 21-ին, Ստամբուլում:

Մայր՝ Սոֆի Մազլմյանը, թեև բարձրագույն կրթություն չուներ, կարևոր ազդեցություն է ունեցել նրա կյանքի և մտավոր ուղղության ընտրության վեա: Հայր՝ Անտոն Զեքիյանը, եղել է Թուրքիայի լավագույն ոսկերիչներից մեկը:

1949թ. Պողոս Զեքիյանը ընդունվեց Ստամբուլի Վենետիկյան մասնաճյուղի Մշտիքարյան նախակրթական դպրոց, սովորեց հիմն տարի, և հենց այդ ժամանակ նկատեց, որ մեծ ցանկություն ունի շարունակելու իր կրթությունը իրեն հոգլուրական, քանզի ամեն անգամ խանդավառություն էր՝ տեսնելով վարդապետներին: Նախակրթարանը ավարտելուց հետո, քանի որ հնարավորություն էր ստեղծվել կրթությունը շարունակել հտալիայի Մշտիքարյան միաբանությունում, մայր՝ Սոֆին Պողոսին տարավ Ստամբուլի հտալական դպրոց՝ շարունակելու կրթությունը:

1955թ. նա մեկնեց Վենետիկի՝ դպրևանքում շարունակելու իր ուսումը: Պողոսը այդ տարիներին ունեցավ այնպիսի ուսուցիչներ, ինչպիսիք են հայր Եղիա Փետիկյանը, հայր Մեսրոպ ճանաշյանը, հայր Ներսես Տեր-Ներսիսյանը, հայր Պողոս Անանյանը, հայր Կիւրեղ Քիապարյանը: Նրանք էլ կերտեցին Պողոս Զեքիյան գիտնականին և անջնջելի հետք թողեցին նրա ապագայի վրա՝ դասավանդելով հայերեն լեզու, գրականություն, գրաբար,

ՊՐՈՖ. ՊՈՂՈՍ ԼԵՎՈՆ ԶԵՔԻՅԱՆ

Եկեղեցու պատմություն և սերմանել հայագիտության խորը արմատներ:

1959թ. տակավին երիտասարդ Պողոսը տեղափոխվեց Հռոմի Գրեգորյան պապական համալսարան, որը այդ տարիներին ապրում էր իր ոսկեղարդ, և այդ հաստատությունում սովորեց է ինը տարի՝ մինչև 1968թ: Նա մասնագիտացավ փիլիսոփայության, աստվածաբանության, ինչպես նաև Արևելյան աստվածաբանության թանգավառներում (1966–1968): Նրա ուսուցիչները եղել են 20-րդ դարի քրիստոնյա հավատացյալ փիլիսոփայության այնպիսի մեծություններ, ինչպիսիք են Ժոզեֆ Շինանը, Յոհաննես Բապտիստա Լուցը, Ռընե Լատուրելը, Խուան Ավքարոն:

1967թ. Պողոս Զեքիյանը ճեռնադրվեց կուսակրոն քահանա՝ կոչվելով հայր Լևոն Զեքիյան:

Շուտով Լևոն Զեքիյանը ստիպված է լինում վերադառնալ Ստամբուլ, քանզի այն ժամանակահատվածը, որ նրան հատկացվել էր պետության կողմից կրթության նպատակով, արդեն ավարտվում էր: Վերադառնալով նա աշխատանքի անցավ Ստամբուլի համալսարանի փիլիսոփայության ամբիոնում: Այստեղ զնահատվեց նրա դասական հունարենի և լատիներենի իմացությունը և որոշվեց, որ նա պետք է գրադի «Սուրբ Օգոստինոսի ծանազողական դրությունը» թեմայով, որն էլ մեծ հաջողությամբ պաշտպանեց 1973թ, բուրք պրոֆեսորներ՝ Ֆերդի Էրալի և Մաշտի Գեղորեկի հեկավարությամբ: Փաստորեն առաջին անգամ թորեն լեզվով ուսումնասիրություն էր իրականացվում Սուրբ Օգոստինոսի մասին: Աշխատանքը մեծ հաջողություն ունեցավ, և գրավական գործականությունը պահպանվեց մի առաքելություն, որը նպատակ ուներ հասկապես օտարազգի հայագետների սերունդներ պատրաստել, որոնք պետք է դառնային հայոց լեզվի և գրականություն դասավանդելը: 1976 թվականից նա ստանձնեց մի առաքելություն, որը նպատակ ուներ հասկապես օտարազգի հայագետների սերունդներ պատրաստել, որոնք պետք է դառնային հայոց լեզվի և գրականություն դասավանդելը:

Իտալական վարժարանում՝ փիլիսոփայություն:

Գիտական թեզը պաշտպանելուց հետո 1974թ. նա վերադարձավ Վենետիկի և անմիջապես նշանակվեց «Բազմավեպ» պարբերականի խմբագրի օգնական և «Հայ ընտանիք» ամսագրի խրագիր, որը հայերեն և անգլերեն երկեցու ամսագիր էր, իսկ 1980–85թթ. հայր Լևոն Զեքիյանը արդեն «Բազմավեպ» պարբերականի գլխավոր խմբագրին էր: 1974թ. նա դասավանդել է Վենետիկի Մուրաս Ռաֆայելյան վարժարանում, իսկ 1982–1985թթ. նա գրալեցուց այդ հաստատության տնօրինի պաշտոնը:

Երբ 1974 թվականին Ստամբուլից վերադարձավ Իտալիա, հայր Լևոնը մի գրախանություն տեսավ Ջամաշխարհային գրականությունը 50 հատորով: Ինչպես կարվեր յուրաքանչյուր հայ, հետաքրքրությունից դրդված փնտրեց հայ գրականության նասին ինչ որ տեղեկություն, բայց ցավոր ոչինչ չգտավ: Որոշ ժամանակ անց լոյս տեսավ Ջամաշխարհային գրականության մեկ ուրիշ հանրագիտարան, սակայն այնտեղ ևս ոչ մի տեղեկություն չկար հայ գրականության նասին: Զեքիյանը հասկացավ, որ պետք է ձեռնարկել քայլեր՝ հայ գրականությունը դուրս բերելու ստեղծված փակուլյային իրավականից և դրա լավագույն ելքը համարեց Վենետիկի պետական համալսարանում հայոց լեզու և գրականություն դասավանդելը: 1976 թվականից նա ստանձնեց մի առաքելություն, որը նպատակ ուներ հասկապես օտարազգի հայագետների սերունդներ պատրաստել, որոնք պետք է դառնային հայոց լեզվի և գրականություն դասավանդելը:

1985 թվականին Պողոս Զեքիյանը դուրս եկավ Միջազգային միաբանության շարքերից, թեև մինչ օրս նա իրեն համարում է Մշտիքարի հետևորդ:

Վենետիկի պետական համալսարանում Զեքիյանը դասավանդեց մինչև 2011թ.: Նրա դեկանական Արևելյան ինստիտուտում պաշտպանվել է գիտական մագիստրոսա-

Ներկայացնում է ՀՀ ԳԱԱ
սփյուռքի բաժինը

կան և թեկնածուական մոտավորացն 70 աշխատանք: Նրանցից 25-ը գիտությունների թեկնածուի կոչում են ստացել և այսօր էլ մեծ հաջողությամբ: Ի դեպք, նրանց ծանրակշիռ մասը ազգությամբ հայ է: Յարկ է նշել նրա լավագույն ուսանողներից մի քանիսի անունները՝ Մոնախնյոր Կլատուդի Գութերոստին, ով ինը տարի եղել է Վրաստանի, Յայաստանի և Աղրեցանի պապական դեսպանը, Պայքար Սվագլյանը, որ այժմ Խոալիայի Յայերի միության նախագահն է, Ալյո Ֆեռարին, ով վերջերս գրեց մի ծավալուն աշխատություն Պարաբարի պատմության մասին, Զուստ Տրայնան, ով Մովսես Խորենացու մասին լուրջ ուսումնաստություն Պարաբարի պատմության հայագիտության հարցերով, Պատլ Լուկան, որը «Մացողուդա գրքի» հայերեն թարգմանությունն է ուսումնաստություն Պարաբարի պատմության հայագիտության հարցերով, Պատլ Լուկանի, որը «Մացողուդա գրքի» հայերեն թարգմանությունն է ուսումնաստություն Պարաբարի պատմության հայագիտության հարցերով:

Այսպիսով պիտի փաստել, որ Զեքիյանի անխոնց աշխատահրության շնորհիվ Խոալիայում և ընդհանրապես Եվրոպայում գործում է հայագիտական ծանրակշիռ և լուրջ դպրոց:

1988 թվականից Զեքիյանը Կատիկանի Արևելագիտական համալսարանում դասավանդել է «Հայ Եկեղեցու աստվածաբանությունը» և «Հայ Եկեղեցու հոգևորությունը» առարկաները:

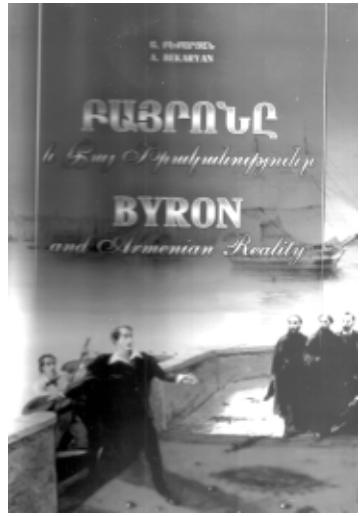
1986 թվականից Պողոս Զեքիյանը Վենետիկի համալսարանում նախաձեռնել է «Անառային դպրոց», որը տևում է 20-25 օր: Այստեղ դասավանդում են հայագիտություն արևմտահայերեն, գրականություն, պատմություն, և այսօր աշխարհի գործող շատ հայտնի հայագետներ անցել են այս դպրոցի դասընթացները: Այս տարիների ընթացքում դասընթացներին մասնակցել է շուրջ 1100 մարդ:

Պողոս Զեքիյանը հեղինակ է 14 մենագրության, որտեղ հեղինականում ուսումնասիրության է ենթարկել հայերի մերկայությունը Խոալիայում, արդի հայ թատրոնի սկզբանքայերը, հայերի արդիականացնան գործընթացները և հայ ինքնությունը: Աշխատություններ ունի նաև փիլիսոփայական և հոգմանի մասին: Նա խոալերեն է թարգմանել «Սարեկը» և խմբագրել շուրջ 25 հատոր գիրքը: 190 գիտական հոդվածի հեղինակ է շուրջ 25 հատոր գիրքը: 190 գիտական հոդվածի հեղինակ է հայագիտության տարբեր բնագավառների և փիլիսոփայության խմբիներին:

Պողոս Զեքիյանը բացի հայերենից տիրապետում է իտալերեն, բուրգերեն, ֆրանսերեն, անգլերեն, գերմաներեն, իսկ իհն լեզուներից՝ լատիներենին և հունարենին: 1992 թվականից Վենետիկի գիտության, բանասիրության և արվեստի ինստիտուտի թղթակից անդամ է, իսկ 2005-ից՝ իսկական անդամ, 2000 թվականից՝ ԵՊՀ պատվավոր դոկտոր, մի շարք համալսարանների պատվավոր պրոֆեսոր: 2000թ. նա պարգևատրվել է ԵՊՀ ուսկե մեծալով:

Պողոս Զեքիյանը մինչ այսօր էլ հնարավորության դեպքում սիրով գալիս է Հայաստան և կիսական իր գիտելիքներով հայ երիտասարդ մասնագետների և գիտնականների հե

ԲԱՅՐՈՆԸ ԵՎ ՀԱՅ ԻՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ուշագրավ ուսումնաիրություն

Վերջերս Երևանի պետական համալսարանի հրատարակչությունը լույս ընծայեց «Գալուստ Կիւլպէնկեան իիմնարկութեան» հայկական մատենաշարի հերթական հատորը՝ ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի ավագ գիտաշխատող, բանասիրական գիտությունների թեկնածու Անահիտ Բեքրյանի «Բայրոնը և հայ իրականությունը» (հայերեն և անգլերեն) մենագրությունը, որտեղ անփոփած են հեղինակի բազմամյա ուսումնասիրությունների արդյունքուրեղությունը:

Ա. Բերարյանի հետազոտությունը նվիրված է Բայրոնի և հայ իրականության առնչություններին, որոնց վերաբերյալ մինչև այժմ գոյություն չուներ համապարփակ, ամբողջական և լուրջ գիտական հետազոտություն։ Եթենակի կողմից կատարվել է զգալի տեսական, ինչպես նաև գործնական արժեք ներկայացնող աշխատանք։ Ա. Բերարյանի

մենագրությունը հայ-անգլիական գրական կապերի ոլորտում մի նոր էօ է, որը տպավորիչ է իր հիմնավորվածությամբ, խորությամբ և ծավալով։ Գիրքը Միփթարյանների ու Բայրոնի առնչություններն ամբողջացնող լուրջ ուսումնասիրություն է, որտեղ առաջին անգամ հստակորեն և հանգանանալից ներկայացված է հայ բայրոնագիտության անցած արգասավոր ուղին։ Ա. Բեքարյանը կատարել է համակողմանի ուսումնասիրություն՝ հենվելով հիմնականում սկզբնաղբյուրների վրա։

մեջ տեղ գտած բացքողումները՝ օգտագործելով բանաստեղծի նամականին, ինչպես նաև տարբեր լեզուներով առկա բազմաթիվ հետազոտություններ ու փաստաբերեր: Աշխատության կարևոր նվաճումներից է այն փաստը, որ առաջին անգամ մանրազնին քննվել են բազմաթիվ օտարազգի հեղինակների (Անգլիա, Ռուսաստան, Ֆրանսիա, ԱՄՆ, Կանադա, Ուելս, Իտալիա, Ավստրալիա և այլն) գիտական ու գեղարվեստական գործերում գետեղված՝ Բայրոնի հայագիտական ուսումնասիրություններին, որա ու Միհ-

հայագիտության զարգացման
ամբողջական համատեքստը և
այդ համատեքստում համոզիչ
կերպով զնահատում Բայրոնի
ու նրա հայագիտական հետա-
զոտությունների դերը:

Աշխատության մեջ լուսաբանվում են նաև Բայրոնի և Նրա ստեղծագործությունների մասին հայկական մանրություն տեղ գտած հոդվածները, ներքողները և ուսումնասիրությունները, ինչպես նաև քննվում են հայ գրականության մեջ բայրոնիզմի արտացոլման առանձին դրվագներ: Մանրակրկիտ և խոր վերլուծությունների շնորհիվ հեղինակն իր հետազոտության ընթացքում որոնում և գտնում է հայ քնարերգության մեջ արտացոլված «բայրոնիզմ» յուրահատուկ հատկանիշներ՝ բացահայտելով տիպաբանական նմանություններ և ընդհանրություններ, ինչպես նաև զուգահեռներ անցկացնելով Ս. Չահազիգիզի, Յ. Թումանյանի, Ավ. Խսահակյանի և ուրիշների երկերի բույրան մեջ արժարձվող հարցերի վերաբերյալ, այլև ուղղելու հայ մանրություն Բայրոնի մասին տեղ գտած և հաճախ կրկնվող անշշուրջունները, սխալներն ու վրիպումները: Կատարված մանրակրկիտ ու հետևողական հետազոտական աշխատանքի վկայությունն է նաև օգտագործված գրականության ցանկը, որն ընդգրկում է ավելի քան երկու հարյուր անվանում: Բացի դրանից, որպես կարևոր առավելություն կարելի է նշել այն, որ մենագրության տրամաբանությունն արդեն իսկ հուշում է հետագա ուսումնասիրությունների ոլորտները: Այսպես օրինակ, կարելի է ավելի խոր և բազմակողմանիորեն քննել հայ գրականության մեջ բայրոնիզմի արտացոլման դրվագները, ինչպես

Chy-
Chyop Ahmug

Part Part Quanta Quanta Part. Part.

Trapp. Trop. Quay. Quake

Georgij. Gjergij. Ljub. Sjegur-pur

$\sqrt{2}x$, $\sqrt{2}y = f(x)$, $f'(x)$, derivative

Long & Company

քում հեղինակն անդրադարձել է Բայրոնի և Վենետիկի Մսիթարյանների առնչություններին, Մսիթարյանների կողմից Բայրոնի երկերի հրատարակություններին, ինչպես նաև օտարազգի հեղինակների այն աշխատություններին, որոնք վերաբերում են Բայրոնի և Մսիթարյանների առնչություններին: Հեղինակը ոչ միայն ընդհանրացնում է արդեն կատարված հետազոտությունների արդյունքները, այլև ճշգրտում է դրանք, լրացնում հայ բայրոնագիտության

թարյանների առնչություններին
վերաբերող նյութերը:

Ա. Բեթարյանի աշխատության կարևոր ձեռքբերումներից է հայագիտության պատմության մի կարևոր դրվագի վերիանումը՝ Բայրոնի «հայկական» նամակների լուսի ներքո 18-19-րդ դարերում Եվրոպայում հայագիտության ծևակորման ու զարգացման պատմության համակողմանի ուսումնափրությունը։ Յեղինակն ընդայնում է իր հետազոտության սահմանները, ներկայացնում է Եվրոպայում

ու հերոսների և Բայրոնի երկերի ու հերոսների միջև:

Ընդհանուր առանձին, Ա. Բեքարյանի «Քայրոն և հայ իրականությունը» մենագրությունը շարադրված է պատշաճ գիտական ճակարտակով: Հատկապես ուշադրության է արժանի այն հանգանանքը, որ Անահիտ

Աակ զուգահեռներ անցկացնել
Բայրոնի և բազմաթիվ հայ բա-
նաստեղծների ստեղծագոր-
ծությունների միջև:

Այսախով, հայ և անգլիական ընթերցողի սեղանին է դրվել մի հետաքրքիր և ուշագրավ հայագիտական հւսումնասիրություն:

ՅՈՒՐԻ ՎԵՍԵԼՎԱԿԻՆ ԵՎ ՀԱՅՈՑ ԵՂԵՂԵ

նը» (1895) և «Թուրքահայաստանի ղղթերգությունը» (1915) ուսումնասկիրություններում Յու. Վեսելովսկին համգամանորեն ներկայացրել է Հայկական հարցի ծագումն ու պատմությունը, դրա շուրջ ծավալված դիվանագիտական պայքարը, անդրադարձել Արևմտյան Հայաստանում բարենորդումների նախազճերին և թուրքական կառավարության տված «Երաշխիքներին»: «Թուրքահայաստանի ղղթերգությունը» աշխատության մեջ Վեսելովսկին խոր ցավով թվարկել է հայ ժողովրդի պատմության ղղթերգական էջերը. «1890-ին տեղի ունեցավ Էրզրումի հայտնի կոտորածը, ընդ որում, հայ բնակչության ընդդիմության թույլ փորձերը սանձարձակ թուրք զինվորներն ու պաշտոնյաները խեղթեցին արյան մեջ: 1894-ին կատարվեց Սասունի ահավոր սպանդը, իրեշավոր մի բան՝ թուրքական կանոնավոր գործի և քուրության համերաշխ գործակցությամբ. այս կոտորածը, որի հետ կապված մի շարք առանձին դրվագներ մեկը մյուսից զայրացուցիչ են, 1895 թվականի Զարդերի ու սպանությունների հետ միասին իրագործվում էին ծրագրված ու պարերաբար»: Այդ արյունոտ Զարդերի նպատակը, ըստ հայագետի, արևմտահայ ազգաբնակչության ոչնչացումն էր կամ «հնարավորին չափ» հայկական տարրի կրծատումը Արևմտյան Հայաստանում:

«Թշվար Երկիր զավակները» (1916), «Տառապյալ Երեխաներ (թուրք-հայկական իրականության սարսափների աշխարհից)» (1917) հոդվածներում Վեսելովսկին բացահայտել է ցեղասպանության քաղաքականության զոհերի՝ հայ Երեխաների ողբերգությունը, մերկացրել թուրքական իշխանություններին, որոնք պետական անհրաժեշտություն են համարել «հայերին վնասազերծելը»: «Այդ սովորական դարձած» «գրասենյակային կեղծիքը», որին բազմից դիմել է Թուրքիան՝ հետքերը վերացնելու կամ ջրից չոր դուրս գալու համար, երբ նրան բռնելու են դաժանության և անօրինության մեջ իհարկե, շատ բացահայտ էր, և թուրքական դիվանագետներին չհաջողվեց ոչ մեկին շփոթեցնել: Եվ որ «հեղափոխականների» շարքերում, որոնց դեմ պայքարում էր թուրքական կառավարությունը, կային 10 տարեկանից փոքր Երեխաներ, երեեմն նաև ծծերներ, հաստատված է բոլոր նրանց վկայություններով, ովքեր չեն կորցրել արդարության և անչառառների զգացունը»,— Վրդովնունքով առև առև է նաև:

«Հայերի ճակատագիրը ամերիկյան գրողի պատկերմանք», «Լավ օրերի արշալուսին», «Հայերի ճակատագիրը և ռուսական նոր սերունդը», «Թօնրքահայատանի ճակատագիրը» և հրապարակախոսական այլ հոդվածներում Վենե

լովսկին, անկեղծ մարդասիրությամբ ու համակրանքով բազմաչարչար ժողովի-դի նկատմամբ, մերկացրել է թուրքական կառավարության հակահյ քաղաքականությունը, շշափել Հայաստանի հասարակական-քաղաքական դերի, նրա մերկայի ու ապագայի հարցերը: Հայտնի է, որ նա հրատարակության էր պատրաստում «Հայկական հարցը և ռուս հասարակայնությունը» վերնագրով գիրո:

Յուլ. Վեսելվակինը գլուխություն կրաքար էր, որ Յայաստանին բանաստեղծներից էր, որ Յայաստանին ու հայերին նվիրեց բանաստեղծությունների շարք՝ «Յայերին», «Յայաստանում», «Յայ ժողովրդին», «Ավերակների վրա», որը հայ ժողովրդի համբեա անկեղծ ցավի արտահայտություն էր: «Յայաստան» բանաստեղծության (1911) մեջ գրողը գրվերգում է երրուների երկիրը, հայ ժողովրդի՝ ազատության համելու անկուրում կամքը, հավատը լուսավոր ապագայի համբեա: Յայերի ճակատագրի մասին են նաև Յուլ. Վեսելվակինը «Կարդան Մածիկոնյանի մահը» (1916), «Յայ կալանավորի մտորումները» (1916) բանաստեղծությունները: «Նոր տարվա նախաշեմին» (1918) բանաստեղծության մեջ հեղինակը հույս ունի Յայաստանը տեսնել թուրքական լծից ազատագրված: «Թող երկար սպասված ազատությունը փայլատակի նաև Յայաստանի համար», – ահա մեծ հայասերի գերազույն անմեռւթյուն:

**Անուշավան ԶԱՔԱՐՅԱՆ
«Պատմաբանասիրական
հանդեսի» գլխավոր խմբագրի
տեղակալ, բանասիրական
գիտությունների դոկտոր**

Առաջին պրեզիդենտը

Մարդկության պատմության մեջ առաջին պրեզիդենտը (լատիներեն՝ առջևում նստածը) եղել է Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների ազգային երրորդ Չորջ Վաշինգտոնը 1789 թվականին:

Այդ պաշտոնի հաստատումը ԱՄՆ-ում այնքան էլ յոյրին չեղավ։ Սահմանադրական կոնվենտի պատվիրակները մի քանի ամիս ընտրելում էին պրեզիդենտական կառավագում հաստատելու առաջարկը։ Հաստերը սվիններով ընդունեցին առաջարկությունը։ Այդ չափած նորույթը նոճան համարեցին ընտրովի միահավետության ստեղծման փորձ։

Եվ այն, որ կոնվենտի պատվիրակներն այնուամենային հաստատեցին պրեզիդենտական պաշտոն սահմանելու գաղափարը, դրանով կարևոր դեր խաղացան հանգամանքը, որ պաշտոնը ստեղծվում էր կոնվենտ անձնավորության գեներալ Չորջ Վաշինգտոնի համար։

Հետազայում պրեզիդենտական կառավարման հնատիտուտը բավական արագ տարածվեց աշխարհում մեկ։ Այսօր ազգային սահմանադրություններով սահմանափակված գործադրի իշխանության բարձրագույն, պրեզիդենտական կառավարում ունենալ ԱՄՆ-ը, Ֆրանսիան, Ֆեդատուուր, Ֆինլանդիան, Պորտուգալիան, Կիպրոս, Լատինական Ամերիկայի շատ երկներ, նախկին ԽՍՀՄ-ի գրեթե բոլոր հանրապետությունները։ Պրեզիդենտական կառավարում ունեն նաև շատ պաշտոնատական համապատասխան բարձրություններ, որտեղ պրեզիդենտի լիազորությունները սահմանափակված են պայունականություններով (Իտալիա, Հնդկաստան, Գերմանիա, Լիքանան, Թուրքիա և այլն)։

Հաշտության պայմանագիրը՝ 2131 տարի անց

Հոռոմի և Կարբագենի միջև ստեղի ունեցած փյունիկյան երրորդ պատերազմի ռազմական վերջին գործողություններից 2131 տարի անց՝ 1985 թվականի փետրվարի 5-ին, պաշտոնապես վավերացվեց այդ պատերազմի ավարտը։ Հաշտության պայմանագիրն ստորագրեցին Արաբական պետությունների իշխայի գլխավոր քարտուղար Շ. Կիհրին, Կարթագենի քաղաքացիությը (Կարթագենն այսօր Թունիսի քաղաքի արվարձանն է) և Հոռոմի քաղաքացիության Ռ. Վետերեն։ Թունիսի նախագահ Ռ. Ռուլոֆիան այդ ախիրվ կազմակերպված ընդունելության ժամանակ հայտարարել էր, որ խաղաղության պայմանագիրը Վերջ դրեց Հոռոմի և Կարթագենի միջև թշնամական դարավոր հակամարտությանը և տխուր հիշողություններին։

21-ը և Լյուդովիկոս 16-րդը

Ֆրանսիայի Լյուդովիկոս 16-րդ արքայի կյանքում 21 թիվն առանձնահատուկ նշանակություն է ունեցել։ Մարի-Անտուանետի հետ նա կիմնայում ամուսնացել է 1770 թվականի ապրիլի 21-ին և իր հարսանեկան հանդեսը Փարիզում կատարել է նույն թվականի հունիսի 21-ին։ Նրանց գահաժառանգը ծնվել է 1781 թվականի հունիսի 21-ին։ Իշխանությունը կորցնելով՝ փորձել է փախչել 1791 թվականի հունիսի 21-ին, բայց չի հաջողվել, և մահապատժի է ենթարկվել 1793 թ. հունվարի 21-ին։

Միլիոնադիրոց գերեզմանը... ականապատված է

Միլիոնատեր Մորիս Դիզը հաստատ որոշել էր իր հետ գերեզման տանել ողջ ունեցվածքը։ Եվ որպեսզի երբեք որևէ մեկը փորձ չկատար քանի քանի լի իր գերեզմանը, կարգադրեց այն ականապատված։

- Մորիսը գիտեր, որ վախճանը մոտ է, և չէր կարող հաշտվել այն մտքի հետ, որ իր այնքան սիրած փողերը իրենից հետո մնան այս աշխարհում, պատմում է նրա քոյլ Վիլենտա Ուչարդսը, որ 63 տարեկան է։

- Մորիսը գմեց շրեր մի դագաղ, որա մեջ դրեց 30 միլիոն դրամ և ականապատեց։ Այս ամենից հետո նրա տրամադրությունը բարձրացավ, և թեև գիտեր, որ մեռնում է, անընդիած ժպտում էր։ Եվ այդ միայն նրա համար, որ արդեն հաստատ գիտեր՝ իր փողերը իր հետ կդնան այն աշխարհ։

Երբ երկու ամիս հետո 62-ամյա հարուստ ամուրին մահացավ քաղցկելից, նրան սիրող քոյլը Մորիսի դիմ տեղավորեց շրեր դագաղի հատակին 100-ամոց դուարներով սարքած անկողնու վրա։

- Ես ստիպված էի անձամբ նրան դմել դագաղի մեջ, քանի որ եղայրու խստիվ հանձնարարել էր, որ բացի ինձնից ոչ մեկը չպետք է մոտենա դագաղին, քանի դեռ ես չեմ ամրացրել դագաղի կափարիչը և նրան միացնել հզոր ուժի ականը։ Լրացրողներին պատմեց սգավոր քոյլը։

- Երբ ես դիմ տեղավորեցի դագաղում և ամրացրի ականը, ինչպես ցոյց էր տվել եղայրու, դագաղը հանձնեցի հուղարկավորության բյուրոյի աշխատակիցներին՝ հաստատ իմանալով, որ ով փորձի մոտենալ դագաղին, կփոշիանա եղբօրս հետ միասին։

Ժլատ միլիոնատերն իր հարսությունը դիմել էր 37 տարիների տքնածան աշխատանքով, և քանի որ երբեք չէր ամուսնացել, ապա չկար մեկը, որին ժառանգեր իր հարսությունը։

- Մորիսի միակ հարազարդ ես իմ՝ շարունակում է Վիլենտան։

- Իսկ ես ու ամուսինս այնքան փող ունեմք, որ եղայրու պատճառ չուներ դրամ կտակելու ինձ։ Իհարկե, ես համոզված չեմ, թե հակառակ պարագայում անգամ նա ինձ որևէ բան կժառանգեր, քանի որ փող նա շատ էր սիրում։

Հայդարարություն

ՀՀ ԳԱԱ «Հայկենսատեխնոլոգիա» ԳԱԿ-ը հայտարարում է մրցույթ գիտական պաշտոնների թափուր տեղերի համար

1.Միկրոբային պատրաստուկների լաբորատորիա

-Լաբորատորիայի վարիչ (նարեւաբան/կենսատեխնոլոգ) .....1 տեղ
-Ավագ գիտաշխատող (նարեւաբան/կենսատեխնոլոգ).....2 տեղ
-Գիտաշխատող (նարեւաբան/կենսատեխնոլոգ).....2 տեղ
-Կրտսեր գիտաշխատող (նարեւաբան).....1 տեղ

2. Մոլեկուլային կենսաբանության լաբորատորիա

-Լաբորատորիայի վարիչ (մոլեկուլային կենսաբան/կենսաբիոմիկոս) .....1 տեղ
-Առաջատար գիտաշխատող (մոլեկուլային կենսաբան/կենսաբիոմիկոս) .....1 տեղ
-Ավագ գիտաշխատող (մոլեկուլային կենսաբան/կենսաբիոմիկոս) .....1 տեղ
-Գիտաշխատող (մանրէաբան/կենսաբիոմիկոս).....3 տեղ
-Կրտսեր գիտաշխատող (մանրէաբան).....2 տեղ

3. Կենսաբանական ակտիվ միացությունների անջատման և մաքրման լաբորատորիա

-Լաբորատորիայի վարիչ (կենսատեխնոլոգ/քիմիկոս) .....1 տեղ
-Ավագ գիտաշխատող (կենսատեխնոլոգ/քիմիկոս) .....1 տեղ
-Գիտաշխատող (կենսատեխնոլոգ/քիմիկոս).....2 տեղ

4. Սպորավոր բակտերիաների և ճառագայթասնկերի սեկտոր

-Սեկտորի վարիչ (մանրէաբան).....1 տեղ
-Գիտաշխատող (մանրէաբան).....1 տեղ
-Գիտաշխատող (մանրէաբան).....1 տեղ

5. Ոչ սպորավոր բակտերիաների սեկտոր

-Սեկտորի վարիչ (մանրէաբան).....1 տեղ
-Ավագ գիտաշխատող (մանրէաբան).....1 տեղ
-Գիտաշխատող (մանրէաբան).....1 տեղ

6. Ցածրակարգ և բարձրակարգ սնկերի սեկտոր

-Սեկտորի վարիչ (մանրէաբան).....1 տեղ
-Գիտաշխատող (մանրէաբան).....2 տեղ

7. Շաքարասնկերի և կաթնաթթվային բակտերիաների սեկտոր

-Սեկտորի վարիչ (մանրէաբան).....1 տեղ
Մրցույթի պայմաններին կարելի է ծանոթանալ «Հայկենսատեխնոլոգիա» ԳԱԿ-ի կայքում (armbiotech.am) կամ դիմել կենտրոնի գիտարտուղարին։

Դիմումներն ընդունվում են հայտարարության օրվանը ընթացքում։

Հասցե՝ «Հայկենսատեխնոլոգիա» ԳԱԿ, Երևան-56, Գյուղական փ.14, հեռ. (37410) 654180

Նշանակոր մարդկանց վերջին խոսքը

Մուտքար

Մահից քիչ առաջ սկսեց համաչափորեն բարձրացնել ձեռքերը, ասես նվազախումբը էր դեկապարում։ Յարազատներից մեկը փորձեց ուղղացնել վերջին անգամ ակալել երաժշտության հնյուները։

- Թույլ տվել վերջին անգամ վայել երաժշտության հնյուները։ Մի քանի րոպե անց համար կոնդար կունդար կունդար վայառիշտորը վախճանվեց։

ՆԱՊՈՒԼԵՈՆ

Բժշկին

- Եթեն ես մեռնեմ, ապա վերջին րոպեին կիրամայեմ կախել քեզ...

ԴՐՈ

- Այս, մեկ էլ երկիրը տեսնեի...

ԲԱՅՐՈՒ

Կյանքի վերջին րոպեին նա ասաց.

- Այժմ ինձ քեզ է պետք։